

Лиляна Георгиева Начева (1929—1988)

На 29 октомври 1988 г. се навърши една година от преждевременната смърт на ст. н. с. Лиляна Георгиева Начева — ръководител на лаборатория „Технологична минералогия“ и ръководител направление „Изследване веществения състав на минералните суровини“ (ИВСМС) в КНИППИ „Нипроруда“.

Лиляна Г. Начева е родена на 14 март 1929 г. в гр. София. Произхожда от семейство на служачи. През 1953 г. завърши с отличие Софийския университет — специалност „Геология и геохимия“. Работи като геолог и старши геолог в Комитета по геология (1953—1964). Извърши търсене и проучване на юрски оолитови железни руди, глауконитити и фосфорити. Откривател е на нови типове и нови находища на оолитови железни руди в Троянско, албски и туронски конкреционни фосфорити в Северна България, както и на нов генетичен тип — вулканогенно-седиментни микрозърнести фосфорити в олигоцената от находищата Дълбок Извор (Родопи) и Горна Глоговица (Крайще). От 1964 г. работи в Минераложка лаборатория на Нипроруда. Като специалист по технологична минералогия изследва главно седиментогенни и нерудни минерални суровини от находища в България: талк, магнезит, дистен, гранат, апатитоносни калиево-алкални скали, шеелитови руди, барит, каолини, жилен кварц, графит, нови минерални суровини и манганови руди. Многогодишни и системни са изследванията ѝ върху мангановите руди, като изучава и изяснява веществения им състав (Б. Алексиев, Л. Начева, 1969 г.), разпределението на рудните минерали в рудите, типовете руди в мангановия хоризонт, изследва карбонатната съставка в мангановите руди, манганокалцита, особеностите в минералния състав и химизма на типовете манганови руди, а така също и механизма на образуване на мангановите руди. Тези изследвания са основа на хабилитационния ѝ труд на тема „Типове манганови руди и карбонатната им съставка в находище Оброчище, с

оглед обогатяването и промишлената им оценка“ (1976).

Научното творчество на Л. Начева се характеризира с тясно съчетаване на седиментоложки и детайлни минераложки изследвания и резултати като основа за технологичната преработка и обогатяването на минералните суровини. Тя е автор на повече от 30 научни труда, както и на много геофондови разработки (доклади) в Комитета по геология. За цялостното научно творчество ѝ е присъдено научното звание „старши научен сътрудник — втора степен“ (1978).

Богатият опит и знанията си Л. Начева споделяше щедро с колегите си и с младите специалисти в минераложката лаборатория. Много от тях вече са авторитетни научни сътрудници. С ежедневната си дейност тя остави собствен почерк в работата на Минераложка лаборатория. Делови, сърдечен и отзивчив човек, тя беше обичан и уважаван ръководител, който с вещина и убедена принципност ръководеше секция ИВСМС. Със своя всеотдаен труд, със задълбочеността на изследванията, с многостранните си интереси и високия професионализъм тя си извоюва заслужен авторитет в нашите научни среди.

Л. Начева активно участваше в обществено-политическия живот с ясно изразени граждански позиции. Като член на Българското геологическо дружество и Съюза на научните работници взема участие в национални конференции, симпозиуми и международни конгреси, с което утвърждава авторитета на българската геоложка наука.

За многогодишната ѝ ползотворна работа Л. Начева е награждавана многократно с медали и грамоти.

В съзнанието на близки, приятели и ученици ще остане светлата памет на Л. Начева — прекрасния специалист и Човек.

Ст. н. с. к.т.н. инж. К. Катеринов